

योएलको पुस्तक र लाओदिकियाली सातौँ-दिन एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या छत्तीस

Jeff Pippenger

2026-01-27

संख्या छत्तीस

“हलचल” भन्ने कुरामा, जसलाई जेम्स ह्वाइटले २२ अक्टोबर, १८४४ पश्चात् मिलेराइटहरूको तितरबितर हुनुलाई भनेर चिनाउँछन्, विलियम मिलरले १८४७ मा एउटा सपना अनुभव गरे, र दुई वर्षपछि उनी सदाका लागि विश्राममा राखिए।

“यदि विलियम मिलरले तेस्रो सन्देशको ज्योति देख्न सकेका भए, उनलाई अँध्यारा र रहस्यमय देखिएका धेरै कुराहरू स्पष्ट पारिएका हुने थिए। तर उनका भाइहरूले उनको निम्ति यति गहिरो प्रेम र चासो प्रकट गरे कि, उनी तिनीहरूबाट आफैँलाई अलग गर्न सक्दैनन् भन्ने उनले ठाने। उनको हृदय सत्यतर्फ झुक्थ्यो, अनि उनले आफ्ना भाइहरूलाई हेर्ने; तिनीहरूले त्यसको विरोध गरे। के उनले तिनीहरूबाट अलग हुन सक्थे, जो येशूको आगमनको घोषणा गर्नमा उनीसँग काँधमा काँध मिलाएर उभिएका थिए? उनले सोचे, निश्चय नै तिनीहरूले उनलाई मार्गभ्रष्ट तुल्याउने छैनन्।”

“परमेश्वरले उसलाई शैतानको शक्तिको अधीनमा, मृत्युको प्रभुत्वान्तर्गत पर्न दिनुभयो, र जो उसलाई निरन्तर सत्यबाट तानिरहेका थिए तिनीहरूबाट उसलाई लुकाई चिहानमा राख्नुभयो। प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गर्न लागेका बेला मोशाले गल्ती गरे। त्यसै गरी, मैले देखें कि विलियम मिलरले पनि स्वर्गीय कनानमा छिट्टै प्रवेश गर्न लागेका बेला आफ्नो प्रभाव सत्यको विरुद्ध जान दिनुमा गल्ती गरे। अरूहरूले उसलाई यसतर्फ डोर्याए; त्यसको हिसाब अरूहरूले नै दिनुपर्छ। तर स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरका यस सेवकको बहुमूल्य धूलोलाई निगरानी गरिरहेका छन्, र अन्तिम तुरहीको ध्वनिमा ऊ बाहिर निस्केर आउनेछ।”

“एउटा दृढ मञ्च We have all thought, no doubt, that the Christian's only sure platform is the promises of God. If we are building upon the sure word of prophecy, what can move us? If our feet are planted upon the plain “Thus saith the Lord,” what can make us tremble? It will not answer to trust in our own confidence; for if one thing more than another has proved fatal to many souls, it is self-confidence, while there is no Scripture to sustain us in indulging any confidence in self. The plain command is, “Let him that thinketh he standeth take heed lest he fall.” 1 Cor. 10:12. It may seem a very difficult thing to stand “without confidence in the flesh,” while walking among “dangers and snares”; but the grace is sufficient for this, and the word directeth us to One who is able to keep us from falling. निस्सन्देह, हामी सबैले यही सोचेका छौं कि ख्रीष्टियनको एकमात्र निश्चित दृढ आधार परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू नै हुन्। यदि हामी भविष्यवाणीको निश्चयपूर्ण वचनमाथि निर्माण गर्दैछौं भने, हामीलाई के ले हल्लाउन सक्छ? यदि हाम्रा पाउहरू स्पष्ट “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ” माथि रोपिएका छन् भने, हामीलाई के ले थर्थराउन सक्छ? आफ्नै आत्मविश्वासमा भरोसा गर्नु उपयुक्त हुँदैन; किनकि यदि कुनै एउटा कुरा अरू सबैभन्दा बढी धेरै आत्माहरूका लागि घातक सिद्ध भएको छ भने, त्यो आत्मविश्वास नै हो, जबकि आत्मामा कुनै प्रकारको भरोसा राख्न हामीलाई अनुमोदन गर्ने कुनै धर्मशास्त्र छैन। स्पष्ट आज्ञा यस्तो छ, “जो आफू उभिएको ठान्दछ उसले होशियार रहोस्, नत्रता ऊ लड्न सक्छ।” १ कोरिन्थी १०:१२। “शरीरमा भरोसा नगरिकन,” “जोखिमहरू र पासाहरू” बीचमा हिँड्दाहिँड्दै उभिरहनु अत्यन्त कठिन कुरा जस्तो देखिन सक्छ; तर यसका लागि अनुग्रह पर्याप्त छ, र वचनले हामीलाई त्यहाँतर्फ निर्देश गर्छ जहाँ एकजना हुनुहुन्छ, जो हामीलाई लड्नबाट जोगाइराख्न समर्थ हुनुहुन्छ।

“मैले एउटा समुदाय देखें, जो राम्ररी सुरक्षित र दृढ उभिएको थियो, र जसले शरीरको स्थापित विश्वासलाई अस्थिर तुल्याउन खोज्नेहरूलाई कुनै समर्थन दिइरहेको थिएन। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनुमोदनका साथ हेर्नुभयो। मलाई तीन चरणहरू देखाइयो—पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भन्नुभयो, ‘धिक्कार उसलाई, जसले यी सन्देशहरूमध्ये कुनै एक अवरोधलाई सार्ने वा कुनै एउटा सानो खुंटीसमेत हल्लाउने प्रयास गर्नेछ। यी सन्देशहरूको साँचो समझ अत्यन्तै जीवन-मरणको महत्त्वको विषय हो। प्राणहरूको नियति तिनीहरूलाई जसरी ग्रहण गरिन्छ, त्यसमै निर्भर छ।’ मलाई फेरि यी सन्देशहरूमार्फत तल ल्याइयो, र मैले देखें कि परमेश्वरका जनहरूले आफ्नो अनुभव कति महँगो मूल्यमा प्राप्त गरेका थिए। यो धेरै दुःख र कठोर संघर्षको माध्यमबाट प्राप्त गरिएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई चरण-दर-चरण डोर्‍याउँदै ल्याउनुभएको थियो, यहाँसम्म कि उहाँले तिनीहरूलाई एउटा ठोस, अचल मञ्चमाथि खडा गराउनुभयो। मैले केही व्यक्तिहरूलाई त्यस मञ्चको नजिक आउँदै र त्यसको जगको जाँच गर्दै गरेको देखें। केहीले आनन्दसहित तुरुन्तै त्यसमाथि पाइला टेके। अरूले भने जगमा खोट निकाल्न थाले। तिनीहरू त्यसमा सुधार गरियोस् भन्ने चाहन्थे, अनि त्यो मञ्च अझ परिपूर्ण हुनेथियो, र मानिसहरू धेरै सुखी हुनेथिए। केही त्यसको जाँच गर्न मञ्चबाट ओर्लिए र घोषणा गरे कि त्यो गलत रूपमा बिछ्याइएको छ। तर मैले देखें कि प्रायः सबैजना त्यस मञ्चमाथि दृढ उभिएका थिए र ओर्लिकाहरूलाई आफ्ना गुनासाहरू रोक्न आग्रह गरिरहेका थिए; किनकि परमेश्वर नै प्रधान निर्माणकर्ता हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू उहाँकै विरुद्ध लडिरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको त्यो अद्भुत कार्यको वर्णन गरे, जसले तिनीहरूलाई यस दृढ मञ्चसम्म डोर्‍याएको थियो, र एकतामा आफ्ना आँखाहरू स्वर्गतिर उठाई ठूलो स्वरले परमेश्वरको महिमा गरे। यसले गुनासो गरेका र मञ्च छोडेका केहीलाई प्रभावित पार्‍यो, र तिनीहरू फेरि नम्र भावका साथ त्यसमाथि चढे।” Early Writings, 258.

मिलरका अद्भुत कार्यहरू

विलियम मिलरको “अद्भुत कार्य” ले “दृढ आधार” तर्फ डोर्‍यायो, जुन “ठोस, अचल मञ्च” थियो। “अचल मञ्च” को “आधार,” र त्यसपछि 1849 मा मिलरको मृत्यु पश्चात् प्रस्तुत गरिएको “मञ्च” र “आधार” दुवैमाथि भएको आक्रमण, उनको स्वप्नमा चिन्हित गरिएको छ।

विलियम मिलर एडभेन्टवादका आधारहरूको प्रतीक हुन्।

उहाँ १७९८ देखि १८६३ सम्मको मिलेराइट इतिहासको पनि प्रतीक हुनुहुन्छ।

उहाँ १७९८ देखि १८४४ सम्मको मिलेराइट इतिहासको पनि प्रतीक हुनुहुन्छ।

उहाँ सन् १७९८ देखि आइतवार-व्यवस्थासम्मका तीन स्वर्गदूतहरूको इतिहासको पनि प्रतीक हुनुहुन्छ।

उहाँलाई सन् १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षहरूले प्रतीकात्मक रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्।

उहाँलाई 2,520 र 2,300 को सन्दर्भमा “220” सङ्ख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

उहाँलाई “सात समय”—२,५२०—द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

उहाँलाई २,३०० द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

मिलरका दुई सपनाहरूको प्रतिरूप दानिएलको दोस्रो र चौथो अध्यायमा रहेका नबूकदनेसरका दुई सपनाहरूले प्रस्तुत गरेका थिए।

१७९८ को अवधि नबूकदनेसरबाट सुरु हुन्छ र १८६३ मा बेलशस्सरसँग अन्त्य हुन्छ।

१७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधि नबूकदनेसरबाट आरम्भ हुन्छ र बेलशस्सरमा अन्त हुन्छ।

मिलेराइटहरूको इतिहासको प्रतीकका रूपमा, उनी आधारहरूको पनि प्रतीक हुन्, जसले २,५२० को अल्फा-आविष्कार र २,३०० को ओमेगा-आविष्कारबीच पत्ता लगाइएका सत्यहरूलाई जनाउँछन्। विलियम मिलरको स्वप्नबारे टिप्पणी गर्दै, जेम्स ह्वाइटले “साँचो” भनेको मिलरको बाइबल अध्ययन गर्ने विधि थियो भनेर पहिचान गरे। उक्त कार्यविधि दाऊदको त्यही साँचो हो, जुन मिलरको काँधमा राखिएको थियो, किनकि उनले २,३०० वर्षको अगमवाणी प्रस्तुत गरे, जसको अन्त्य तब भयो जब यशैया २२:२२ अक्टोबर २२, १८४४ मा पूरा भयो।

२०२३ देखि खोलिन थालिएका सत्यहरू तिनै सत्यहरू हुन्, जो हबक्कूकका टेबल्स १५ प्रस्तुतिहरूमा पहिले नै पहिचान गरिएका थिए, र ती सत्यहरू अब “सत्य” को एउटा नयाँ रूपरेखाभित्र स्थापित गरिँदैछन्।

जुलाई २०२३ मा उजाडस्थानमा पुकार गर्ने स्वरको आह्वानले यो पहिचान गर्‍यो कि जुलाई १८, २०२० को घोषणाको निम्ति पश्चात्ताप गर्नुपर्नेहरूका लागि रुनु र विलाप गर्नु आवश्यक थियो। जो बुद्धिमान कन्याहरूको बीचमा हुने थिए, उनीहरूले दानियेल अध्याय ९ को प्रार्थनासँग सहमत हुँदै पश्चात्ताप गर्नुपर्ने थियो, जुन लेवीव्यवस्था २६ मा वर्णन गरिएकाहरूको प्रार्थना हो, जसले आफूहरू तितरबितर पारिएका छन् भन्ने कुरा स्वीकार गर्छन्।

जब मिलर यसो भन्छन्, “जब म यसरी मेरो ठूलो हानि र जवाफदेहिताको कारण रोइरहेको र विलाप गरिरहेको थिएँ, तब मैले परमेश्वरलाई सम्झें, र उहाँले मलाई सहायता पठाइदिनुहोस् भनी उत्कटतापूर्वक प्रार्थना गरें। तुरुन्तै ढोका खुल्यो, र एक जना मानिस कोठाभित्र प्रवेश गरे; तब सबै मानिसहरू त्यहाँबाट निस्केर गए; अनि उनले, आफ्नो हातमा धुलो सफा गर्ने ब्रस लिइरहेका थिए, झ्यालहरू खोले, र कोठाबाट धुलो र फोहोर-मैला बुहार्न थाले।”

ढोका जो खुल्यो, त्यो मिलरको हृदय थियो, जब उनले “सहायताका” लागि “गम्भीरतापूर्वक प्रार्थना गरे।” लाओदिकीआका निम्ति साँचो साक्षीको रूपमा येशू प्रवेश खोज्दै हृदयहरूमा ढक्ढक्याइरहनुभएको छ। जब ढोका खुल्यो, तब छुट्याउने प्रक्रिया आरम्भ भयो। जब ढोका खुल्यो, तब “झ्यालहरू” पनि खुल्ला भए, र ती “झ्यालहरू” स्वर्गका झ्यालहरू हुन्।

प्रकाशको पुस्तकको उन्नाइसौँ अध्यायमा, वधूले आफूलाई तयार गरिसकेपछि तुरुन्तै, प्रभुले आफ्ना सेता घोडाहरूको सेनालाई उठाउनुहुँदा यूहन्नाले स्वर्गका झ्यालहरू खोलिएका देखे। त्यो सेना, उग्र पूर्वीय वायुसन्देशको प्रत्युत्तरमा उठ्ने इजकिएलको सेना हो। त्यो सेना विजयी कलीसिया हो, जुन गहुँ र झारको पृथकीकरण सम्पन्न हुँदा संघर्षरत कलीसियाबाट विजयी कलीसियामा परिवर्तन हुन्छ। त्यो पृथकीकरणलाई लाओडिसियाली अनुभवबाट फिलादेल्फियाली अनुभवमा परिवर्तन हुने रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ। मिलरले आफ्नो हृदय खोले र साँचो साक्षीलाई भित्र प्रवेश गर्न दिए, जब उहाँले गहुँ र झारलाई अलग गर्नुभयो, यसरी आफ्ना सेता घोडाहरूको सेनालाई जीवनमा उठाउनुभयो।

डिसेम्बर ३१, २०२३ मा, मानिसहरू बाहिरिएपछि डर्ट ब्रश मानिस कोठाभित्र प्रवेश गरे, र त्रुटिको फोहोर हटाउने कार्य आरम्भ गरे, साथै हबक्कूकका तालिकाहरूका पुराना सत्यहरूलाई सत्यको एउटा नयाँ रूपरेखामा स्थापना गर्दै।

“उद्धारकर्ता कुलपिताहरू र अगमवक्ताहरूले बोलेका कुराहरूलाई निरस्त गर्न आउनुभएको थिएन; किनकि उहाँले नै यी प्रतिनिधि पुरुषहरूद्वारा बोल्नुभएको थियो। परमेश्वरका वचनका सबै सत्यहरू उहाँबाटै आएका थिए। तर यी अमूल्य रत्नहरूलाई झूटा जडानहरूमा राखिएको थियो। तिनको बहुमूल्य ज्योतिलाई भूलको सेवामा लगाइएको थियो। परमेश्वरले चाहनुभयो कि तिनीहरूलाई भूलका जडानहरूबाट निकालेर सत्यको संरचनाभित्र पुनःस्थापित गरियोस्। यो कार्य केवल दैवीय हातले मात्र सम्पन्न गर्न सक्थ्यो। भूलसँगको सम्बन्धका कारण सत्यले परमेश्वर र मानिसका शत्रुको पक्षमा सेवा गरिरहेको थियो। ख्रीष्ट यसलाई त्यहाँ स्थापित गर्न आउनुभएको थियो जहाँ यसले परमेश्वरको महिमा गर्नेछ, र मानवजातिको उद्धारको कार्य गर्नेछ।” *The Desire of Ages*, 287.

२०२४ मा सिकाइएका प्रारम्भिक सत्यहरूमध्ये एक १८ जुलाई २०२० को निराशाको व्याख्या थियो। रेखामाथि रेखा राख्दै, प्रत्येक सुधार रेखाका पहिलो निराशाहरूले दस कुमारीहरूको दृष्टान्तमा १८ जुलाई २०२० लाई एक प्रमुख

मार्गाचिन्हको रूपमा पहिचान गरेको कुरा बुझियो। निराशाको विषय नै पवित्रस्थानको सत्यलाई खोल्ने “कुज्जी” बन्यो; जबकि १८४४ को महान् निराशामा पवित्रस्थान नै त्यो “कुज्जी” थियो जसले निराशालाई उद्घाटित गर्‍यो।

यहूदाको कुलको सिंह पनि हुनुहुने माटोको कुचो लिएका पुरुषले सन् २०२३ मा मध्यरातको पुकारको सन्देशको मुहर खोल्न आरम्भ गर्नुभयो। अब हामी मिलरको सपनामा उहाँले ठूलो सन्दूकलाई मेजमाथि राख्नुहुने र सूर्यभन्दा दस गुणा बढी चम्कनुपर्ने सत्यहरू त्यसमा हाल्नुहुने स्थानमा पुगेका छौं। ती रत्नहरूमध्ये एउटा भविष्यवाणीको कथनमा उहाँ को हुनुहुन्छ भन्ने प्रकाश हो।

जब भविष्यवाणीको मोहोर खोल्निन्छ, उहाँ यहूदाको कुलका सिंह हुनुहुन्छ, जसले पुराना सत्यहरूलाई “सत्य” का तीन चरणहरूको नयाँ रूपरेखाभित्र स्थापित गर्नुहुन्छ। त्यो रूपरेखा ख्रीष्टद्वारा—अल्फा र ओमेगा, प्रथम र अन्तिम—एकसाथ बाँधिएको छ। परमेश्वरको वचनको रूपमा, उहाँले आफ्नो वचनको प्रत्येक तत्त्वलाई सुव्यवस्थित गर्नुभयो। पाल्मोनीको रूपमा, उहाँले प्रत्येक पक्षलाई गणितीय रूपमा रचना गर्नुभयो।

जब पत्रुस कैसरीया फिलिप्पीमा तेस्रो घण्टामा हुन्छन्, उहाँले आफूलाई पल्मोनीको रूपमा परिचित गराउनुहुन्छ, “भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरू”माथि विशेष जोड दिंदै। भविष्यवाणीका प्रभुका रूपमा ख्रीष्टको अन्तिम प्रकाशहरूमध्ये एक, मत्ती १६:१८ मा पत्रुसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरूमाथिको जोड हो, जुन १.६१८ को प्रतीक हो; प्राकृतिक संसारमा यसलाई गोल्डेन रेसियो भनिन्छ, तर पल्मोनीद्वारा “भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरू” भनिन्छ।

हामीले २७ देखि ३४ सम्मको पवित्र हप्ताभित्र अवस्थित भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरूलाई चिन्हित गर्न मात्र सुरु गरेका छौं। जोएलको पुस्तकतर्फ जाने क्रममा हामी त्यहाँ पुनः फर्कनुभन्दा अघि, मिलरको सपनाबारे हाम्रो विचारमा भविष्यसूचक प्रयाक्टलहरूको जोड थपिनु आवश्यक थियो।

मिलरले मानिसहरूलाई “आऊ र हेर” भनेर बोलाएको समयावधि, र ख्रीष्टले—धूलो ब्रस गर्ने मानिसको रूपमा—मिलरलाई “आऊ र हेर” भनेर बोलाएको समयावधि, १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म फैलिएको छ; तर त्यस समग्र इतिहासभित्र १७९८ देखि १८६३ सम्मको अवधि समेटिएको एउटा प्रयाक्टल पनि विद्यमान छ। यसभित्र ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अर्को प्रयाक्टल पनि छ, र २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अर्को पनि छ।

जब भीडभाडको बीचमा मिलरले आफ्ना आँखा बन्द गरे, उनले सन् १८४९ को इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गरे, जब प्रभुले कार्य समाप्त गर्न प्रयत्न गरिरहनुभएको थियो, तर कुनै परिणाम भएन। सन् २०२३ मा उनी पुनर्जीवित हुन्छन्, किनकि उनी त्यही एलियाह हुन् जो मोशासँगै सडकमा मारिएका थिए। उनी सन् १८४९ मा मरे, र त्यसपछि उनी फेरि जुलाई १८, २०२० मा मरे।

उनको सपना १८४७ मा दिइयो, त्यसपछि परमप्रभुले दोस्रो पटक आफ्नो हात पसारनुभयो र १८५० को चार्ट प्रकाशित गर्नुभयो। जब परमप्रभु एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा दोस्रो पटक आफ्नो हात पसारनुहुन्छ, तब मिलर पुनरुत्थान हुन्छन्।

इसाएल र यहूदाको दुवै विखण्डनको प्रारम्भबिन्दु यशैयामा प्रस्तुत गरिएको छ।

किनकि सिरियाको शिर दमिस्कस हो, र दमिस्कसको शिर रेजीन हो; अनि पैंसठ्ठी वर्षभित्र एप्रैम टुक्राटुक्रा पारिनेछ, यसरी कि त्यो अब कुनै जाति रहनेछैन। अनि एप्रैमको शिर सामरिया हो, र सामरियाको शिर रमल्याहको छोरा हो। यदि तिमीहरू विश्वास गर्नेछैनौ भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थिर रहनेछैनौ। यशैया ७:८, ९।

यो भविष्यवाणी ईसा पूर्व ७४२ मा दिइयो, र उन्नाइस वर्षपछि, ईसा पूर्व ७२३ मा, इसाएल अशशूरीहरूद्वारा तितरबितर पारियो, र त्यसपछि छयालीस वर्षपछि यहूदा बाबेलद्वारा तितरबितर पारियो। यी तीन मितिहरूले उन्नाइस वर्षको एक अवधि, त्यसपछि छयालीस वर्षको अवधि, प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब ती दुई भविष्यवाणीहरू क्रमशः १७९८ र १८४४ मा

समाप्त भए, तब ईसा पूर्व ७४२ देखि ईसा पूर्व ७२३ सम्मको प्रारम्भिक उन्नाइस-वर्षीय अवधि अल्फा उन्नाइस वर्ष थियो, जसले १८४४ देखि १८६३ सम्मको ओमेगा उन्नाइस वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

मिलरको मृत्यु ओमेगाको उन्नाइस वर्षमध्ये पाँचौँ वर्षमा भयो, र सात वर्षपछि हिराम एड्सनका “seven times” सम्बन्धी लेखहरू प्रकाशित भए। त्यसको सात वर्षपछि “seven times” अस्वीकार गरियो। १८५६, १८६३ को आइतबार-व्यवस्थाभन्दा अघि हुने छाप लगाउने कार्य हुने समय हुनुपर्ने थियो, तर त्यस्तो हुन पाएन।

तेस्रो स्वर्गदूत १८४४ मा, १८८८ मा, र १९११ मा आइपुग्यो। सिस्टर ह्याइटले यो चिनाउनुभयो कि जब न्युयोर्क सहरका महान् भवनहरू ढल्यो, तब प्रकाश १८ का पहिलो तीन पदहरू पूरा हुनेथिए।

प्रकाशितवाक्य १८

पद एक—यी कुराहरूपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लदै गरेको देखें, जससँग महान् अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो बनाइयो।

पद दुई—अनि उनले ठूलो स्वरले बलियोसँग पुकार्दै भने, “महान् बाबेल पतित भयो, पतित भयो, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित चराबाट भरिएको पिँजडा भएको छ।”

पद तीन—किनकि सबै जातिहरूले त्यसका व्यभिचारको क्रोधको मद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, अनि पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनवान भएका छन्।

बलवान् पहिलो स्वर्गदूत आफ्नो हातमा एउटा सन्देश लिएर तल आए, र यूहन्नालाई त्यो सानो पुस्तक लिएर खानु भन्ने आज्ञा दिइयो। त्यो पहिलो स्वर्गदूतले प्रकाशको पुस्तक अठारको त्यस स्वर्गदूतले जस्तै कार्य गर्छ, जसले पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले उज्यालो बनाउँछ। यसको कारण यो हो कि पहिलो स्वर्गदूत अल्फा हो र तेस्रो स्वर्गदूत ओमेगा हो, र आरम्भले सधैं अन्त्यलाई चित्रित गर्छ।

“येशूले पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उहाँको दोस्रो आगमनका लागि तयार हुन चेतावनी दिन तल ओर्लन एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई नियुक्त गर्नुभयो। जब त्यो स्वर्गदूत स्वर्गमा येशूको उपस्थितिबाट प्रस्थान गर्‍यो, एक अत्यन्तै उज्यालो र महिमामय ज्योति उसको अघि अघि गयो। मलाई भनियो कि उसको कार्य पृथ्वीलाई आफ्नो महिमाले आलोकित गर्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु थियो।” Early Writings, 245.

पहिलो स्वर्गदूत प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको पहिलो पद हो।

अनि यी कुराहरू पछि मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लदै गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो।

दोस्रो स्वर्गदूत प्रकाश १८ को पद २ हो।

अनि उसले बलियो स्वरमा ठूलो आवाजले कराएर भन्यो, “महान् बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ; र त्यो दुष्टात्माहरूको बासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको गढ, र हरेक अशुद्ध तथा घृणित पक्षीको पिँजरा भएको छ।”

तेस्रो स्वर्गदूत प्रकाश १८ को तेस्रो पद हो।

किनकि सबै राष्ट्रहरूले उनको व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले उनीसँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू उनका विलासिताको प्रचुरताद्वारा धनी भएका छन्।

सबै राजाहरूले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा त्यस व्यभिचारिणीसँग व्यभिचार गर्छन्, जसरी पद तीनमा प्रतिरूपित गरिएको छ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश बाबेल पतन भएको छ भन्ने हो, र त्यो पद दुई हो। पहिलो स्वर्गदूतको

मिशन आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नु थियो, र त्यो पद एक हो। पद एक 9/11 हो। पद दुई 9/11 देखि सम्पूर्ण मानवजातिभरि चलिआएको पृथकीकरणको प्रक्रिया हो, र पद तीन आइतबारको व्यवस्था हो। यस कारण, 9/11 तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, र आइतबारको व्यवस्था पनि त्यही हो। 9/11, पहिलो तीन पदहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, निकट आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थाको चेतावनी हो, र पद चारको अर्को स्वर आइतबारको व्यवस्था हो। प्रकाश अठारको पहिलो स्वर निकट आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थाको चेतावनी हो, र त्यो चेतावनी आइतबारको व्यवस्थामा जीवित यथार्थतामा परिवर्तन हुन्छ।

९/११ देखि सन्डे कानुनसम्मको अवधि मिलरको स्वप्नमा रहेको अल्फा “आऊ र हेर” देखि ओमेगा “आऊ र हेर” सम्मद्वारा प्रतिरूपित छ। ९/११ र सन्डे कानुनको बीचमा कोठाको बीचमा रहेको मिलरको टेबुलमाथि रत्नहरू राखिन्छन्, तितरबितर गरिन्छन् र गाडिन्छन्, अनि त्यसपछि धुलो ब्रस गर्ने मानिसद्वारा पुनर्स्थापित गरिन्छन्। १८४० मा सानो पुस्तक लिएर तल ओर्लेका स्वर्गदूत पहिलो र अल्फा स्वर्गदूत थिए, जसले ९/११ मा तल ओर्लेका स्वर्गदूतको प्रतिनिधित्व गर्थे। त्यो स्वर्गदूत अध्याय दसमा चिनाइएको छ, जहाँ यूहन्नालाई पुस्तक मिठो हुनेछ, तर तीतोमा परिणत हुनेछ, भनेर भनिएको छ।

यूहन्नाले मिलरवादीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गरिरहेका थिए, र उनले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनलाई पनि चित्रण गरिरहेका थिए। सबैभन्दा पहिले र मुख्यतः, उनले अन्तिम दिनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, जसरी अगमवक्ताहरूले सधैं गर्ने गर्दछन्। यही कारणले उनलाई पहिले नै भनिएको थियो कि त्यो पुस्तक मीठो हुनेछ र त्यसपछि तीतो हुनेछ। मिलरवादीहरूलाई यो कुरा पहिलेबाट थाहा थिएन, तर एक लाख चवालीस हजारलाई यो जान्नु आवश्यक छ।

सानो पुस्तक खानेवालाको प्रमुख प्रतीक पहिलो स्वर्गदूतका सन्देशवाहक मिलर नै हुन्। एक जना चक्की चलाउने मानिसको रूपमा उनले गहुँलाई भुसबाट छुट्याउनुपर्ने, त्यसपछि अन्नलाई पिठोमा परिणत गर्नुपर्ने, र खाइने रोटी बनाउनुपर्ने थियो। उनले आफ्नो कोठाको बीचमा रोटी राखेर, र “आओ र हेर” भनेर इच्छुक सबैलाई बोलाएर, त्यो रोटी बाँडे। तर स्वर्गदूतको हातबाट पुस्तक लिने व्यक्तिको प्रतीकको रूपमा मिलर, यूहन्नाजस्तै, पहिलो स्वर्गदूतका प्रारम्भिक दिनहरूभन्दा बढी तेस्रो स्वर्गदूतका अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका छन्। आफ्नो सपनामा उनले सुरुमै हामीलाई बताउँछन् कि उनले आफ्नो सन्देश एक अदृश्य हातबाट प्राप्त गरे। प्रकाश १० को पहिलो स्वर्गदूतको हातमा एउटा सानो पुस्तक छ, तर प्रकाश १८ को स्वर्गदूत, जो १८४० को अल्फाको ओमेगा हो, उसको हातमा कुनै पुस्तक देखाइएको छैन, र मिलरले प्राप्त गरेको पुस्तक त्यही थियो—एक अदृश्य हातबाट आएको पुस्तक। मिलरको “आओ र हेर” भनेको 9/11 हो, र फोहोर झाड्ने मानिसको “आओ र हेर” भनेको आइतबारको व्यवस्था हो।

अल्फा र ओमेगा “आऊ र हेर” को बीचमा तिमीहरूसँग दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश छ, किनकि अल्फा 9/11 हो, जुन अठारौँ अध्यायको पद एक हो, र पद दुई दोस्रो स्वर्गदूत हो, जो पद तीनमा समाप्त हुन्छ, र त्यही नै आइतबारको व्यवस्था र ओमेगा “आऊ र हेर” हो। मिलरको सपनामा दोस्रो स्वर्गदूत, तथा बाबेलको पतन, “scatter” भन्ने शब्द सात पटक प्रयोग भएकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जबकि समग्र वृत्तान्तले सत्यलाई त्रुटिद्वारा पराजित गरिएको कुरा पहिचान गराउँछ।

पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूत क्रमशः अगस्त ११, १८४० र ९/११ मा ग्रहण गरिनु र खाइनु पर्ने सन्देश सहित ओर्लिए। यी दुई मितिहरू प्रकाश १८ को पद १ सँग अनुरूप छन्।

मूलभूत सत्यहरू सन् 1842 को मे महिनामा प्रकाशित गरिएका थिए, र 1843 को अग्रदूत चार्ट हबकूकका दुई पाटीहरूमध्ये अल्फाको रूपमा रहेको थियो। सन् 2012 मा हबकूकका पाटीहरू प्रकाशित गरिए, जो सन् 1842 को मे महिनासँग समरेखित छन्।

मिलेराइटहरूले १९ अप्रिल, १८४४ मा आफ्नो पहिलो निराशा अनुभव गरे, जसले १८ जुलाई, २०२० को प्रतीकात्मक रूप धारण गर्दछ। त्यही बिन्दुमा दोस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो, र उसको आगमन प्रकाश १८ को पद २ सँग मेल खायो।

त्यस निराशाले पहिलो स्वर्गदूतको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो। त्यहाँ दोस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो, र कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा भएको ढिलाइको समय आरम्भ भयो। पहिलो स्वर्गदूतको इतिहास दोस्रोको इतिहाससँग समानान्तर रूपमा चल्यो, र जब यस प्रकारले लागू गरिन्छ, दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई १८४० र १/११ मा पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँग समरेखित गरिन्छ।

१/११ मा एक ढिलाइको समय आइपुग्यो, जसको प्रतिरूप १९ अप्रिल, १८४४ द्वारा देखाइएको थियो। १/११ मा इस्लामका चार वायुहरू मुक्त गरिए, र त्यसपछि नियन्त्रणमा राखिए। यूहन्नाका ती चार वायुहरू यशैयाका प्रचण्ड वायुहरू हुन्, र भविष्यवाणीको पूर्वी वायु हुन्, अनि मुहर लगाउने स्वर्गदूत पूर्वबाट उक्लेर आउँछ। उहाँ उक्लेर आउँदा, सिस्टर ह्याइटका अनुसार उहाँले “रोक, रोक, रोक, रोक” भनी चार पटक कराउनुहुन्छ। दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँग सुरु हुने त्यो ढिलाइको समयलाई, एक लाख चवालीस हजार जनामा मुहर नलागुज्जेल ती चार वायुहरू नियन्त्रणमा राखिएको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

पहिलो निराशापछि, शमूएल स्नो मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई एकत्रित रूपमा प्रस्तुत गर्न अगुवाइ गरिए, यसरी जुलाई २०२३ मा उजाडस्थानमा पुकार गर्ने स्वरको प्रतिरूप प्रकट भयो।

एक्सेटर शिविर-सभामा, जाँच गर्ने तेलको आधारमा भएको कुमारीहरूको पृथक्करणले, करारका सन्देशवाहकको कार्यसँग सहमतिमा, मिलेराइटहरूलाई पनि शुद्ध र परिशोधित गर्‍यो। एक्सेटर शिविर-सभाले छाप लगाउने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, किनकि त्यसपछि उक्त कार्य ज्वारभाटाको प्रचण्ड छालजस्तै, वा एक शक्तिशाली सेनाजस्तै, तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुगेसम्म अघि बढिरह्यो। यस इतिहासको कुञ्जी पृथक्करण हो।

दोस्रो स्वर्गदूतले आइपुग्दा छुट्याउने काम गर्दछ, जसरी पहिलो निराशाको समय पनि उसले गर्‍यो, र यसको अन्त्य २२ अक्टोबरको छुट्याइमा भयो। यी दुई छुट्याइहरूको बीचमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश घोषणा गरियो। तेलको अन्तिम परीक्षासम्म दोस्रो स्वर्गदूत एक प्रगतिशील छुट्याइ हो। तेलको अन्तिम परीक्षाले तेस्रो स्वर्गदूतको लिटमस परीक्षातर्फ डोर्‍याउँछ। त्यो लिटमस परीक्षा येशूका लागि क्रूस थियो, र “तेल पेलने बगैंचा” भन्ने अर्थ भएको गेथसेमनीको बगैंचाले क्रूसको त्यस लिटमस परीक्षालाई अघिबाटै अघि बढायो, र कन्याहरूको तेलको परीक्षाले १८४४ को बन्द ढोकालाई अघि बढायो।

अन्तिम परीक्षा, जसको पछि न्याय आयो, प्राचीन इस्राएलको दशौँ परीक्षा थियो। त्यसपछि तिनीहरूलाई उजाड-स्थानमा मर्न नियुक्त गरियो। चाहे कादेश होस्, गेतसमेने होस् वा एक्सेटर; न्यायअघिको अन्तिम परीक्षा, जहाँ दुई वर्गहरू छुट्याइन्छन्, ले २०२३ पछिको एउटा अन्तिम परीक्षालाई संकेत गर्दछ, जुन आइतबारको व्यवस्थामुखी बन्द-ढोका न्यायभन्दा अघि आउँछ। त्यो अन्तिम परीक्षा छाप लगाइनु हो। अन्तिम वा आखिरी परीक्षाले पहिलो परीक्षाको संकेत गर्दछ।

२०२३ मा, प्रतिक्षा गर्ने समय समाप्त भयो, जब यहूदाको कुलका सिंहले आफ्नो हात हटाई, प्रतिक्षा गर्नुपर्ने दर्शनको मोहोर खोले। त्यसपछि सामुएल स्नोको कार्य आरम्भ भयो।

यदि हामी पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको अवधिलाई एकअर्कासँग समानान्तर रूपमा मिलाउँछौं भने, तिनीहरूले एउटा सन्देशसहित अवतरित हुने स्वर्गदूतको आगमनलाई पहिचान गर्छन्, जसले त्यो सन्देश लिएर खाने आज्ञाप्रति परमेश्वरका जनहरूले दिने प्रतिक्रियाद्वारा तिनीहरूको परीक्षा लिन्छ। त्यसपछि आधारभूत सन्देशलाई सार्वजनिक क्षेत्रभित्र राखिन्छ, जबसम्म त्यो आधारभूत सन्देश असफल हुँदैन। त्यसपछि तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्छ। तेस्रो स्वर्गदूतको अवधि ई.पू. ७४२ देखि ई.पू. ७२३ सम्मका उन्नाइस वर्षहरू हुन्, जुन ओमेगाका उन्नाइस वर्षहरू थिए।

१८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधि, र ई.पू. ७४२ देखि ई.पू. ७२३ सम्मको अवधि एक-अर्कासँग समानान्तर रूपमा चल्यो, र पहिलो तथा दोस्रो स्वर्गदूतका अवधिहरूसँग पनि समानान्तर छन्। अगमवाणीमूलक इतिहासका ती चार रेखाहरू १/११ देखि सन्डे व्यवस्था सम्मसँग मेल खान्छन्। ती पाँच रेखाहरू मिलेरको अल्फा “आऊ र हेर” र ख्रीष्टको ओमेगा “आऊ र हेर” को इतिहास हुन्।

चार गुणा सात पटक

लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ लाई ठीक प्रकारले बुझिँदा त्यसले “सात समयहरू” लाई पहिचान गराउँछ; चार पटक उल्लेखित यो “सात समयहरू” मिलेर उनको सन्देशको एउटा प्रतीक हो। सन् १८४२ मा “सात समयहरू” सम्बन्धी मिलरको बुझाइ १८४३ को चार्टमा अंकित गरियो, जसको विषयमा सिस्टर ह्याइटले भन्छिन्, “प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो,” र “त्यसलाई परिवर्तन गरिनु हुँदैन।” सात वर्षपछि मिलरको सन् १८४९ मा मृत्यु भयो, र त्यसको सात वर्षपछि “सात समयहरू” को सन्देश हिराम एड्सनद्वारा अभिलेखमा राखियो, र त्यसको सात वर्षपछि त्यसलाई अस्वीकार गरियो।

१८४२ मा हबक्कूकको पहिलो तालिका प्रकाशित भयो।

१८४९ मा १८४३ को चार्टमा उल्लिखित “सात समय”का अल्फा सन्देशवाहकको मृत्यु हुन्छ।

१८५६ मा १८५० को चार्टमा उल्लिखित “सात पटक” का ओमेगा सन्देशवाहकलाई बेवास्ता गरिन्छ।

१८६३ मा हबक्कूकका दुई तालिकाहरू अस्वीकृत भए र १८६३ को चार्ट प्रकाशित गरियो।

सुरुमा प्रकाशित एक ईश्वरीय चित्रपट र अन्यमा प्रकाशित एक मानवीय चित्रपट। बीचमा, दुई सन्देशवाहकहरू चिनाइएका छन्, किनकि दोस्रो सन्देशमा सधैं दोहोरोपन हुन्छ।

पहिलो स्वर्गदूत

१८४२ मा हबक्कूकको पहिलो पाटी प्रकाशित गरियो।

दोस्रो स्वर्गदूत

१८४९ मा १८४३ को चार्टका पुराना सन्देशवाहकको मृत्यु हुन्छ।

१८५६ मा १८५० को चार्टको नयाँ सन्देशवाहकलाई उपेक्षा गरिन्छ।

तेस्रो स्वर्गदूत

१८६३ मा सन्देश अस्वीकार गरियो र १८६३ को चार्ट प्रकाशित गरियो।

एक्काइस वर्षको एउटा अवधि, जसले “सात पटक” का चार प्रतीकहरूलाई जनाउँछ, जो समान अन्तरालमा सात-सात वर्षको दूरीमा अवस्थित छन्। अल्फा सन्देश प्रकाशित हुन्छ (१८४२), अल्फा सन्देशवाहक मर्छन् (१८४९), ओमेगा सन्देशवाहकलाई बेवास्ता गरिन्छ (१८५६) र ओमेगा सन्देश अस्वीकार गरिन्छ (१८६३), जसले क्रमशः २०१२; जुलाई १८, २०२०; २०२३; र चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था (Sunday law) लाई प्रतिरूपित गर्दछ। १८४९ मा मिलरको मृत्यु जुलाई १८, २०२० सँग मेल खान्छ। सन्देशवाहक, र सन्देश, २०२३ मा पुनर्जीवित गरियो। ओमेगा सन्देश अहिले खोलिएँदछ, र त्यसपछि १८६३ को आइतबारको व्यवस्था आउँछ।

मिलराइट आन्दोलनमा सन्देश स्थापित भयो र त्यसपछि सन्देशवाहक मरे। समानान्तर आन्दोलनमा सन्देश स्थापित भयो र त्यसपछि सन्देश मरे। सन्देश १८५६ र २०२३ मा पुनर्जीवित गरियो। धर्मत्याग १८६३ को चिह्न हो, र विजय आइतबारको व्यवस्थामा त्यसको समकक्षको चिह्न हो। आइतबारको व्यवस्था र १८६३ का धर्मत्याग तथा विजयभन्दा अघि, १८५६ का “सात समय” सम्बन्धी शिरोबिन्दु ओमेगा ज्योतिको मुहर-उद्घाटन प्रस्तुत गरिएको छ, जसरी २०२३ देखि हुँदै आएको छ।

हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

विलियम मिलर: १७८२-१८४९

विलियम: “इच्छा” र “शिरस्त्राण”— “दृढ संरक्षक”, “दृढनिश्चयी रक्षक”, वा “बलियो इच्छाशक्तियुक्त योद्धा।”

मिलर: चक्की चलाउने व्यक्ति, विशेषतः अन्न पिसेर पीठो बनाउने चक्की चलाउने।

दृढ-सङ्कल्पी योद्धा

“एक सीधा-सादा, निष्कपट हृदय भएको किसान, जो धर्मशास्त्रहरूको ईश्वरीय अधिकारमाथि शंका गर्न प्रेरित गरिएको थियो, तैपनि सत्यलाई जान्न निष्कपटतापूर्वक इच्छुक थियो, ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको घोषणामा अगुवाइ गर्नका लागि परमेश्वरद्वारा विशेष रूपमा चुनिएको व्यक्ति थियो। धेरै अन्य सुधारकहरूझैँ, विलियम मिलरले आफ्नो प्रारम्भिक जीवनमा दरिद्रतासँग सङ्घर्ष गरेका थिए, र यसरी उनले परिश्रम र आत्म-त्यागका महान् शिक्षाहरू सिके। जस परिवारबाट उनी उत्पन्न भएका थिए, त्यसका सदस्यहरू स्वतन्त्र, स्वतन्त्रताप्रेमी स्वभाव, सहनशीलताको क्षमता, र प्रज्वलित देशभक्तिद्वारा विशेष चिनिन्थे—ती गुणहरू उनका चरित्रमा पनि स्पष्ट रूपमा प्रबल थिए। उनका पिता क्रान्तिकालीन सेनामा एक कप्तान थिए, र त्यो उथलपुथलपूर्ण कालखण्डका सङ्घर्ष र दुःखकष्टहरूमा उनले गरेका त्यागहरूबाट नै मिलरको प्रारम्भिक जीवनका अभावपूर्ण परिस्थितिहरूको कारण खोज्न सकिन्छ।”

“उहाँको शारीरिक गठन सबल थियो, र बाल्यकालमै उहाँले असाधारणभन्दा बढी बौद्धिक सामर्थ्यको प्रमाण दिनुभएको थियो। उमेर बढ्दै जाँदा यो कुरा अझ स्पष्ट हुँदै गयो। उहाँको मन सक्रिय र राम्रोसँग विकसित थियो, र उहाँमा ज्ञानप्रतिको तीव्र पिपासा थियो। यद्यपि उहाँले महाविद्यालयीन शिक्षाका सुविधाहरू उपभोग गर्न पाउनुभएन, तैपनि अध्ययनप्रतिको उहाँको प्रेम तथा सावधानीपूर्वक विचार गर्ने र सूक्ष्म समालोचना गर्ने बानीले उहाँलाई सुदृढ निर्णयशक्ति र व्यापक दृष्टिकोण भएको व्यक्ति बनायो। उहाँ निर्दोष नैतिक चरित्रका धनी हुनुहुन्थ्यो र ईमानदारी, मितव्ययिता, तथा परोपकारिताका लागि सामान्यतया आदृत भएकाले उहाँको प्रतिष्ठा ईर्ष्यालाग्दो थियो। ऊर्जा र परिश्रमका बलमा उहाँले आरम्भमै पर्याप्त सम्पत्ति आर्जन गर्नुभयो, यद्यपि अध्ययन गर्ने उहाँका बानीहरू यथावत् कायम रहे। उहाँले विभिन्न नागरिक तथा सैनिक पदहरू सम्मानपूर्वक निर्वाह गर्नुभयो, र धन तथा सम्मानतर्फ जाने मार्गहरू उहाँका निम्ति पूर्णतः खुलेका जस्ता देखिन्थे।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 317.

“सत्यको सिद्धान्तहरूलाई मानिसहरू र शैतानले जसरी विकृत रूपले प्रस्तुत गरेका छन्, त्यसमा मिसाइएको भूसीबाट सत्यको शुद्ध अन्न छुट्याउन सकियोस् भनेर, बुद्धिको लागि प्रार्थना गर्दै गरिने मानसिक प्रयत्नबिना परमेश्वरको ज्ञान प्राप्त हुँदैन। शैतान र त्यसका मानव प्रतिनिधिहरूको सङ्गले सत्यको गहुँमा त्रुटिको भूसी मिसाउने प्रयास गरेका छन्। हामीले लुकेको धन खोजेझैँ परिश्रमपूर्वक अनुसन्धान गर्नुपर्छ, र मानवीय आविष्कारहरूलाई ईश्वरीय आज्ञाहरूबाट छुट्याउन सकियोस् भनेर स्वर्गबाट बुद्धि खोज्नुपर्छ। पवित्र आत्माले उद्धारको योजनासँग सम्बन्धित महान् र बहुमूल्य सत्यहरूको खोजी गर्ने खोजीकर्तालाई सहायता गर्नुहुनेछ। म सबैका मनमा यो तथ्य प्रभावपूर्वक बसाल्न चाहन्छु कि धर्मशास्त्रको सतही पठन मात्र पर्याप्त हुँदैन। हामीले खोजी गर्नेपर्छ, र यसको अर्थ यस शब्दले जनाउने सम्पूर्ण कार्यलाई व्यवहारमा उतार्नु हो। जसरी खानी कामदारले सुनका नसाहरू पत्ता लगाउन आतुरतापूर्वक भूमिको अन्वेषण गर्छ, त्यसरी नै शैतानले यति लामो समयदेखि मानिसबाट लुकाउन खोजेको गुप्त धनका लागि तिमीहरूले परमेश्वरको वचनको अन्वेषण गर्नुपर्छ। प्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यदि कुनै मानिस उहाँको इच्छा पूरा गर्न इच्छुक हुन्छ भने, उसले यस शिक्षाको विषयमा थाहा पाउनेछ।’ यूहन्ना 7:17, Revised Version.”

“परमेश्वरको वचन सत्य र ज्योति हो, र यो तिम्रा खुट्टाहरूका निम्ति बत्ती हुनुपर्छ, जसले तिमीलाई मार्गको प्रत्येक पाइलामा परमेश्वरको नगरका द्वारहरूसम्म डोर्‍याओस्। यही कारणले शैतानले प्रभुद्वारा उद्धार गरिएकाहरूले हिँड्नका लागि बनाइएको मार्गलाई अवरुद्ध गर्न यति निराशापूर्ण प्रयत्नहरू गरेको छ। तिमीहरूले आफ्ना विचारहरू बाइबलमा लैजानु हुँदैन, र आफ्ना मतहरूलाई त्यो केन्द्र बनाउनु हुँदैन जसको वरिपरि सत्य घुम्नुपर्छ। अनुसन्धानको ढोकामै तिमीहरूले आफ्ना विचारहरू त्यागिदिनुपर्छ, र नम्र, शान्त हृदयका साथ,

आत्मलाई ख्रीष्टमा लुकाइएको अवस्थामै, गम्भीर प्रार्थनासहित, तिमीहरूले परमेश्वरबाट बुद्धि खोज्नुपर्छ। तिमीहरूले यस्तो अनुभव गर्नुपर्छ कि तिमीहरूले परमेश्वरको प्रकट गरिएको इच्छा अवश्य जान्नुपर्छ, किनकि त्यो तिमीहरूको व्यक्तिगत, अनन्त कल्याणसँग सम्बन्धित छ। बाइबल एउटा निर्देशन-पुस्तिका हो जसद्वारा तिमीहरूले अनन्त जीवनतर्फको बाटो जान्न सक्छौ। सबै कुराभन्दा बढ्दा तिमीहरूले प्रभुको इच्छा र मार्गहरू जान्ने चाहना गर्नुपर्छ। तिमीहरूले यस उद्देश्यले खोजी गर्नु हुँदैन कि शास्त्रका त्यस्ता पदहरू भेटाउन सकियोस् जसलाई तिमीहरू आफ्ना सिद्धान्तहरू प्रमाणित गर्न व्याख्या गर्न सक्छौ; किनकि परमेश्वरको वचनले घोषणा गर्दछ कि यसो गर्नु भनेको आफ्नै विनाशका लागि पवित्रशास्त्रलाई बङ्ग्याउनु हो। तिमीहरूले आफूलाई प्रत्येक पूर्वाग्रहबाट रिक्त पार्नुपर्छ, र प्रार्थनाको आत्मासहित परमेश्वरको वचनको अनुसन्धानमा आउनुपर्छ।” Review and Herald, September 11, 1894.

“विलियम मिलरको जन्म म्यासाचुसेट्सको पिट्सफिल्डमा भएको थियो। उनको औपचारिक विद्यालय-शिक्षा केवल १८ महिनासम्म सीमित थियो, तर पढ्नेप्रतिको उनको बलियो बानीद्वारा उनी स्वशिक्षित बने। उनले प्रारम्भमै लेख्न पनि थाले, कविता रचना गर्दै र डायरी राख्दै। उनको पठनले उनलाई नास्तिक लेखकहरूसित परिचित गरायो, जसले उनलाई डिङ्जमर्तर्फ प्रभावित गरे। आफ्नो बीसको दशकको उत्तरार्धमा उनी शान्ति-न्यायाधीश बने, र १८१२ को युद्धमा लडे। यस संघर्षका क्रममा भएका केही अनुभवहरूले उनको मनलाई एक व्यक्तिगत परमेश्वरतर्फ उन्मुख गराए। १८१६ सम्ममा उनी परिवर्तन भए, र गम्भीरतापूर्वक बाइबल-अध्ययन गर्न थाले। उनले लेखे, ‘पवित्रशास्त्रहरू... मेरो आनन्द बने, र येशूमा मैले एक मित्र पाएँ।’”

“१८१८ सम्म अगमवाणीहरूको आफ्नो अध्ययनमा उनले येशू ‘करिब १८४३ मा’ फर्कनुहुनेछ भन्ने निष्कर्ष निकाले। १८३१ मा, त्यसो गर्न बलियो दृढविश्वास र ईश्वरीय अगुवाई प्राप्त भएपछि, उनले साना सभाहरूमा सार्वजनिक रूपमा आफ्ना अध्ययनहरू बाँड्न थाले। १८३९ मा प्रमुख सम्पादक J. V. Himes सँग भेट भएपछि, ठूला सहरहरूमा विशाल जनसमूहहरूका बीच प्रचार गर्ने बाटो खुल्यो। धेरैको विरोध हुँदाहुँदै पनि, उनको प्रचारले, साथै आगमनको सन्देश ग्रहण गरेका अन्यहरूको प्रचारले, उल्लेखनीय प्रभाव पार्‍यो, र १,००,००० जनासम्मले ख्रीष्टको चाँडै आगमन हुने विश्वास स्वीकार गरे। एलेन हार्मनले उनलाई १८४० को मार्चमा, मेनको पोर्टल्यान्डमा, आफू १२ वर्षकी हुँदा सुनेकी थिइन्। उनले यसरी वर्णन गरिन्, “श्री मिलरले अगमवाणीहरूलाई यति सूक्ष्मतापूर्वक प्रस्तुत गरे कि त्यसले उनका श्रोताहरूका हृदयमा दृढविश्वास उत्पन्न गरायो। उनले अगमवाणीसम्बन्धी समयावधिहरूमाथि विशेष जोड दिए, र आफ्नो मतलाई सुदृढ पार्न धेरै प्रमाणहरू प्रस्तुत गरे। त्यसपछि तयार नभएकाहरूलाई लक्षित उनका गम्भीर र शक्तिशाली बिन्तीहरू र चेतावनीहरूले भीडलाई मानौं मन्त्रमुग्ध बनाएर राखे।” Life Sketches, 20.